

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Directia Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 305 din 12 decembrie 2011

Privind solutionarea contestatiei formulată de catre SC X SRL cu domiciliul fiscal în localitatea X strada Xnr. X, judetul Salaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr.X din X.

Directia Generală a Finanțelor Publice a judetului Sălaj a fost înstiintată de către Activitatea de Inspectie Fiscală, prin adresa nr. X din X cu privire la contestatia formulată de către SC X SRL, împotriva Deciziei de impunere nr. X din X emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.Xdin X si a Dispozitiei privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nr. X din X.

Contestatia a fost înregistrată la Activitatea de Inspectie Fiscală sub numarul X din X, fiind formulată în termen si semnată de către reprezentantul legal al societății.

Obiectul contestatiei îl reprezintă obligatii fiscale în sumă totală de X lei si reprezintă:

- impozit pe profit X lei;
- majorări de întârziere aferente Xlei;
- taxa pe valoarea adăugată X lei;
- majorări de întârziere aferente X lei.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. SC X SRL formulează contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. X din X privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.X din X si a Dispozitiei privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nr. X din X solicitând următoarele:

1) suspendarea executarii titlului executor pana la solutionarea pe cale administrativ- fiscala a prezentei contestatii in acord cu posibilitatile conferite de Instructiunile pentru aplicarea prevederilor art. 184 C. Proc fiscala pct. 11.1 si 11.2 din Normele Metodologice;

2) anularea Deciziei de impunere nr.X cu consecinta anularii sumelor retinute cu titlu mai sus mentionat;

3) anularea Dispozitiei nr. X, pentru urmatoarele motive:

In fapt în urma inspectiei fiscale, efectuata in perioada X ianuarie, X februarie X, X de catre inspectorii fiscali ai D.G.F.P.Salaj s-a stabilit in sarcina societatii cu titlu de obligatii fiscale suplimentare, suma de X lei reprezentând:

- Impozit pe profit X lei;
- Majorari de intarziere aferente impozitului pe profit X lei
- T.V.A. in cuantum de X lei;
- Majorari de intarziere aferente T.V.A. in cuantum de X lei.

S-a mai stabilit in sarcina societatii obligativitatea inregistrarii in contabilitate a profitului stabilit suplimentar, a impozitului pe profit stabilit suplimentar, si accesoriilor stabilite suplimentar, in termen de 15 zile de la data primirii raportului de de inspectie fiscala.

Atat decizia de impunere cat si dispozitia mai sus mentionate sunt netemeinice si nelegale, sunt nule din punct de vedere al prevederile legale aplicabile spetei, pentru urmatoarele considerente:

1)Din punct de vedere al concluzilor si masurilor luate atit de MFP prin organele sale cit si de alte organe abilitate in perioada 2004 – 2010 asupra unor operatiuni economice consumate in intervalul 2001-2002 :

A) In data 01.06.2004-s-a emis de catre DCF –SALAJ Procesul Verbal de Control in care pentru perioada controlata 2001-2002 s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare respectiv :

TVA de plata	- X lei
dobinzi	- X lei
penalitati	- X lei
Impozit pe profit	- X lei
Dobinzi	- X lei
Penalități	- X lei
Penalități	- X lei

In actul de control se materilizeaza doua aspecte :

a) -obligatii suplimentare sub forma de impozit pe profit si TVA atrase la Bugetul Statului, ca urmare a presupunerii ca acestea nu s-au stabilit si virat de societate cu stiinta prin inregistrarea in contabilitate a unor documente (facturi fiscale) fara a avea calitatea de document justificativ -ca urmare Activitatea de control Salaj inaintind plingere penala organelor abilitate (aspectul penal).

b) -obligatii suplimentare sub forma de impozit pe profit si TVA atrase la Bugetul Statului, ca urmare a recalcularii rezultatelor financiare pe anii 2001-2002 prin inregistrarea unor venituri la perioada la care se refera (cele inregistrate in anul fiscal 2002 au fost atribuite anului fiscal 2001 cind s-a presupus ca au fost realizate (aspectul de control fiscal de fond – costatarea unor inregistrari eronate, etc)

B) -in data de 20.06.2004 SC X SRL inainteaza in termen „CONTESTATIA” la PV de control inregistrata la ANAF –Bucuresti sub nr.X:

- ANAF –DGSC –Bucuresti emite Decizia nr x prin care se decide suspendarea solutionarii cauzei pina la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmînd a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

-in data de 04.11.2008 s-a emis de catre Parchet, Ordonanta de scoatere de sub urmarire penala prin care s-a constatat ca,, astfel din probele administrate rezulta faptul ca marfurile evidentiate in facturi au fost inregistrate in contabilitate, au intrat in consum sau revindute neexistind astfel o diminuare a obligatiilor fiscale si nici o actiune de insusire a sumelor de bani ... etc.”

Potrivit prevederilor legale în situația în care din instrumentarea cauzelor penale de către organele competente nu rezulta existența prejudiciului, re-verificarea dispusă în temeiul alin .(3) nu este urmată de emiterea Deciziei de impunere.

În data de 02.07.2009, dat fiind faptul că a existat pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală prin ORDONANȚA, procedura administrativă a fost reluată de către ANAF –DGSC –București emitându-se Decizia nr.x prin care s-a admis contestația.

Decizia DGSC-București dispune „să se încheie un nou act prin care să se re-verifice aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale ținând cont de cele precizate în prezenta decizie.

Organul de control nu a respectat dispozițiile Deciziei- DGSC București și anume :

-deși aceasta anulează obligațiile fiscale suplimentare constatate la 2001-2002 în totalitatea lor (cu consecința constatării prescripției) în suma de 529.688 lei, organul de control continuă să execute în anul 2010 controlul fiscal de fond asupra unor obligații fiscale la 2001-2002 și calculează majorări și penalități la zi (2010) în afara termenului de prescripție.

-anulează fără drept aprovizionările cu materialele de construcții, generate de facturi fiscale în baza unor deficiențe de formă (deficiențe aflate de altfel în sfera disciplinei financiare care sunt tratate în general ca și contravenții) deși organele abilitate și cercetările efectuate în cauză stabilesc fără echivoc că materialele aprovizionate sau regasit în recepții, bonuri de consum și consumate în lucrările efectuate.

Astfel societatea nu a mai datorat obligațiile stabilite suplimentar prin actul de control desființat, implicit desființându-se și modalitatea prin care s-a ajuns să se stabilească obligațiile fiscale.

Obligațiile suplimentare atât cele sub aspect penal cit și cele sub aspectul controlului fiscal de fond au fost stabilite în suma totală de x lei și au fost desființate și anulate în totalitate de către ANAF-DGSC –București.

Referitor la aceste aspecte contestatara formulează următoarele întrebări:

- dacă organele de control AIF –Salaj mai aveau dreptul să reitereze în controlul fiscal încheiat prin Raportul de inspecție fiscală x aspectele de control fiscal expirate (prescrise) 2001-2002 în anul 2010;

- dacă organele de control AIF –Salaj mai aveau dreptul de a efectua inspecția fiscală;

- dacă organele de control AIF –Salaj mai aveau dreptul să emită decizia de impunere;

- dacă organele de control AIF –Salaj mai aveau dreptul să reitereze deficiențele și lipsurile la modul de întocmire a facturilor existente și sa invalideze acele inscrișuri atâta vreme cât toate materialele consemnate în acestea puteau și au fost identificate atât în timpul controlului cit și ulterior prin cercetarea penală și expertizele efectuate în cauză.

- dacă înainte începerii controlului a fost consultat și Serviciul juridic existent în cadrul instituției, putându-se economisi mult timp și tracasari, având în vedere ce rezultat final se putea întrevăde, rezultat contrar - tuturor demersurilor din partea organelor de control de a atrage chiar și fără drept obligații fiscale la Bugetul de Stat.

Referitor la Raportul de inspecție fiscală 2039/14.05.2010

1) Chiar dacă obligațiile fiscale din Raportul de inspecție fiscală x și din Decizia de impunere nu ar fi fost prescrise (sub aspectul dreptului de a efectua controlul, dreptului de a stabili obligații fiscale etc), Raportul de inspecție fiscală nr.

2039/14.05.2010 poate fi desfiintat deoarece contine date eronate. Din actul de control citam :”Din verificarile efectuate am constatat ca Sc Trans Oceania Srl a emis in cursul anului 2001 un numar de 9 facturi fiscale in suma totala de x lei plus TVA de x lei si facturi care au fost inregistrate in evidenta contabila a anului 2002.”

Consecinta acestui fapt rezidă în stabilirea unui impozit suplimentar de x lei si calcularea de majorari pina la zi (2010), TVA suplimentara in valoare de x lei, majorari de x lei si penalitati de x lei.

Asa cum este evident si in Raportul de inspectie fiscala 2010 organele de control au finalizat controlul fiscal initial (2004), fara a analiza specificul activitatilor in constructii, lasînd fara acoperire in venituri activitatea societatii in anul 2002 care din luna ianuarie si pina la luna aprilie a avut o cheltuiala cu lucrarile de constructii de x lei.

Asa cum este evident organele de control în anul 2004 puteau sa indrepte eroarea contabila efectata prin inregistrarea veniturilor in avans ca venituri ale productiei curente, dar nu s-a dorit in acel moment.

Organele de control nu respecta metodologia de calcul a TVA (de plata sau de rambursat) adica calculul lunar ca diferenta intre Tva colectat si Tva deductibil. Daca s-a majorat in modalitatea aratata Tva colectat in anul 2001, in anul 2002 Tva de plata stabilit se micsoareaza lunar prin TVA deductibil aferent cheltuielilor materiale de 506.918 lei realizate pina in aprilie 2002 cind se stinge baza de calcul (colectat-deductibil). Stingindu-se baza de calcul (obligatia de plata)se stinge si calculul majorarilor de intirziere.

O alta gresala a organelor de control este faptul ca nu au tinut seama de impozitele si TVA calculate si achitate de societate in perioada 2001-2002 ceea ce duce la concluzia ca obligatiile stabilite prin raport sunt eronate si nu sint certe si exigibile.

Recalcularea rezultatelor financiare pe anii 2001-2002 prin inregistrarea unor venituri la perioada la care se refera sint de fapt din punct de vedere contabil si fiscal venituri inregistrate in avans, eroarea intiala nefiind indreptata nici de primul control (2004) si nici de cel din 2010 cu alte consecinte asupra impozitului pe profit si TVA decit cele stabilite (conform prevederilor legii contabilității organele de control erau obligate sa sesizeze acest aspect).

Rezultatele controlului fiscal initial cuprind activitatea pînă în aprilie 2002 si nu 31.12.2003.

Verificarea TVA si stabilirea bazei de impunere este gresita, baza de impunere stabilita pentru anul 2001- stingădu-se la aprilie 2002 (colectat =deductibil).

Controlul fiscal efectut în anul 2010 este fara obiect deoarece se gaseste inafara termenului de prescriptie, decizia de impunere nu trebuia emisa in conformitate cu prevederile art 105 alin.(4), cele arate mai sus fiind expuse numai pentru evidenta si pentru respectarea adevarului dat de evidente.

Executarea silita a creantelor fiscale constatate in anul 2010 sunt prescrise extinctiv in raport de prevederile legislatiei incidente in materie, respectiv aceste sume se prescriu in termen de 5 ani de la data de 01 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere dreptul.

Dupa cum lesne se poate observa, dreptul de incasare / executare a creantelor fiscale a luat nastere in anul 2001 si 2002, iar termenul de prescriptie s-a implinit la 01. ianuarie 2006 si 2007.

Din acesta perspectiva, Decizia de impunere si actele subsecvente sunt caduce.(nule)

Executarea acestora este prescrisă extinctiv.

II. Analiza din perspectiva dreptului de-a efectua inspectia fiscala.

In data de 02.07.2009, ANAF –DGSC –Bucuresti emite Decizia nr.x prin care se desfiinteaza PV de control nr x incheiat de organele de control din cadrul DCF-Salaj pentru suma totala de x lei urmând “ca organele de control sa incheie un nou act prin care sa se reverifice aceasi perioada si aceleasi obligatii fiscale tinind cont de cele precizate in prezenta decizie.” Obligatiile suplimentare atit cele sub aspect penal cit si cele sub aspect civil au fost stabilite in suma toatala de x lei si au fost desfiintate in totalitate de catre ANAF-DGSC –Bucuresti.

Potrivit Codului de procedura fiscal, art. 105 si urmatoarele:

“-inspectia fiscala se realizeaza o singura data pentru fiecare impozit taxa, contributie sau alte sume datorate, pentru fiecare perioada supusa impozitarii;

-reverificarea este posibila doar in cadrul termenului de prescriptie;

-reverificarea este posibila doar in termenul de prescriptie in situatia in care apar date suplimentare necunoscute sau se identifica erori de calcul;”

in cazul de fata -inspectia fiscala s-a realizat de doua ori pentru fiecare impozit taxa, contributie sau alte sume datorate, pentru fiecare perioada supusa impozitarii.

Inspectia fiscala nu poate fi catalogata ca o reverificare- deoarece:

-1 excede perioada de prescriptie ;

-2 nu au aparut date suplimentare necunoscute;

-3 nu s-au identificat erori de calcul;

-4 nu au aparut documente/inscrisuri noi.

In concluzie “reverificarea” este de fapt o a doua verificare fiscala, deci o incalcarea normei de sub art. 105 C. proc fiscala.

Faptul ca un functionar al statului/ o institutie a dispus reluarea controlului nu-i obliga pe inspectorii din teritoriu la reluarea controlului, atat vreme cat acestia, nu au gasit implinite conditiile reluarii, respective cele mai sus mentionate si prevazute la modul expres de prevederile art. 105 Cod. Proc Fiscala.

IV. Analiza din perspectiva fondului dreptului.

Impunerile retinute in sarcina contestatoarei deriva din inregistrarea in contabilitate a unui numar de facturi din anul 2001 si a unui numar de facturi in anul 2002 care- din punct de vedere al organului de control nu au calitatea de document justificativ deoarece s-a constatat ca nu au fost coplestate toate datele sau lipsesc.

Din aceasta perspectiva interpretarea normei de drept incidente spetei, s-a făcut în mod restrictiv si eronat cu toate ca textul nu retine o formulare imperativă.

Astfel, invocarea lipsei calității de document justificativ al facturilor emise de furnizori fără sa tina seama de sensul art. 4 alin 1 si ali 6 lit.m) din Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr 70/1994 privind impozitul pe profit este o grava eroare si o interpretare partizana, fara consistenta juridica, a actului normativ mai sus mentionat.

„Documetul justificativ”, ca si act care produce efecte juridice, si inscris ce sta la baza inregistrarilor în contabilitate, este expres si explicit definit de lege.

Sintagma „de regula” retinută de corpul textului, exclude înlăturarea facturii care nu contine toate datele retinute de rubricatura acestui din categoria documentelor justificative.

Daca legiuitorul ar fi dorit sa excludă anumite înscrisuri din categoria documentelor justificative, în primul rand acesta le-ar fi exemplificat la modul concret, în al doilea rand nu ar fi folosit sintagma „ de regulă” ci ar fi folosit o constructie lingvistica

de genul „cel puțin următoarele elemente” sau „cumulativ următoarele elemente” iar în al treilea rând ar fi pravazut și sancțiunea pentru nerespectarea formei.

Neacceptarea la deductibilitatea a cheltuielilor din documentul numit factura fiscală în situația în care acesta reține o cheltuială- nu este expres și clar exprimată de lege.

Deficiențele și lipsurile la modul de întocmire a facturilor existente la dosarul de inspecție fiscală nu sunt menite să invalideze acele înregistrări în sensul de-a nu produce efectele juridice scontate atâta vreme cât toate materialele consemnate în acestea au fost identificate în timpul controlului.

Lipsa numelui și datelor de identificare a delegatului, lipsa datelor privind mijlocului de transport, lipsa semnăturii de primire a mărfurilor, sunt lipsuri și deficiențe care pot fi încadrate cu maxima pertinentă în textul permisiv de sub pct. 119 din Reg. de aplic. a legii contabilității, pe deplin acoperitoare de sintagma „ de regulă”, cu atât mai mult cu cât nu există un text de lege care să sancționeze documentul ce reține „asemenea lipsuri”, cu invaliditatea.

În concluzie Decizia de impunere x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și actele subsecvente sunt nule din motivele arătate.

II. Din Decizia de impunere nr. x emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat la A.I.F. Sălaj sub nr. x referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Impozit pe profit x lei;

Majorări de întârziere x lei.

2.1.2 Motivul de fapt

1. Societatea a înregistrat cheltuieli de pe un număr de 41 de facturi fiscale reprezentând achiziție materiale de construcție care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Societatea a emis în cursul anului 2001 un număr de 9 facturi fiscale care nu au fost înregistrate în evidența contabilă în cursul anului 2002.

2. Neplata în termen a obligațiilor.

2.1.3 Temeiul de drept

Legea 82/1991, art.35, lit.b), pct. 2b, OG 70/1994 art. 4, alin. 6, lit.m, Legea 414/2002, art. 9, alin. (7, lit. J), HG 1043/2001 art.1, OG 26/2001, art. 1, pct 3.3.

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Taxa pe valoarea adăugată x lei;

Majorări de întârziere x lei.

2.1.2 Motivul de fapt

1. Societatea a dedus TVA de pe un număr de 41 de facturi fiscale reprezentând achiziție materiale de construcție care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

2. Neplata în termen a obligațiilor.

2.1.3 Temeiul de drept

HG 401/2000 art.10.6, OU 17/2000, art. 19, RG 704/1993 art. 119, OG 26/2001 pct. 3.3.

Din Raportul de inspecție fiscală nr. x în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. x din x referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

La SC x SRL s-a desfășurat inspecția fiscală respectiv reverificare conform avizului de inspecție fiscală nr. x și a deciziei DGSC nr. x.

Temeiul legal al efectuării inspecției fiscale: OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 174/2004, Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

CAP. III. CONSTATARI FISCALE

Temei legal: OG 70/1994, Legea 414/2002, OUG 17/2000, Legea 345/2002, Legea 82/1991.

Prin procesul verbal 2246/21.06.2004 au fost stabilite obligatii de plata suplimentare in suma totala de 529.688 lei, faptele fiind incadrate de organele AIF Salaj la art. 11, lit. c) din LG 87/1994 si art. 37 din Legea 82/1991. Societatea a depus contestatie impotriva procesului verbal x, fiind inregistrata la AIF Salaj sub nr. x.

Prin Decizia nr. x DGSC a suspendat solutionarea contestatiei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala.

Prin Ordonanta din x a Parchetului de pe langa Judecatoria Simleu s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala a d-lui x – administrator al SC x SRL.

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor a decis desfiintarea procesului verbal nr. x si reverificarea aceleasi perioade si aceleasi obligatii fiscale.

Impozit pe profit

Baza legala de reglementare: OG 70/1994, Legea 414/2002

Perioada verificata: aprilie 2001 – 31.12.2002

In perioada verificata societatea este platitoare de impozit pe profit conform OG 70/1994 si Legea 414/2002, deoarece in luna august 2001 societatea a avut un numar de 16 salariati si o cifra de afaceri la 31.12.2001 de x lei (x – conform datelor din bilant si x lei venituri aferente anului 2001 inregistrate de societate in anul 2002). Astfel societatea nu indeplinea conditiile de microintreprindere deoarece avea un numar de 16 salariati fata de maxim 9 cat prevede OG 24/2001.

Conform art. 1 din OG 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor

(1) Sunt obligate la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursa persoanele juridice, denumite în continuare microintreprinderi, care îndeplinesc cumulativ, la data de 31 decembrie a anului precedent, următoarele conditii:

a) sunt producătoare de bunuri materiale, prestează servicii sau/si desfășoară activitate de comert;

b) au pana la 9 salariati;

c) au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de pana la 100.000 euro inclusiv;

d) au capital integral privat.

(2) Persoanele juridice înfiintate în cursul unui an fiscal beneficiază de prevederile prezentei ordonante dacă îndeplinesc conditiile prevăzute la alin. (1) la sfârșitul anului respectiv.

Din verificarile efectuate am constatat ca SC Trans Oceania SRL a emis in cursul anului 2001 un numar de 9 facturi fiscale in suma totala de x lei + x lei TVA (situatie prezentata in anexa 1), facturi care au fost inregistrate in evidenta contabila in cursul anul 2002.

Prin faptele de mai sus au fost incalcate prevederile art. 35, alin. 2, lit. b din Lg 82/1991 rep.

“Întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operatiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă...”

Prin neînregistrarea acestor facturi în perioada la care se refera au fost diminuate veniturile realizate de societate la 31.12.2001 cu suma de x lei, fapt ce a condus la diminuarea impozitului pe profit datorat de societate la 31.12.2001 cu suma de x lei (x Astfel prin neînregistrarea veniturilor la perioada la care se refera a fost decalat termenul de plata a impozitului pe profit datorat pentru aceste venituri, fapt pentru care au fost calculate majorari si penalitati de intarziere (conform anexei 5).

Prin neinregistrarea acestor facturi în perioada la care se refera a fost decalat si termenul de plata al TVA colectata inscrisa în aceste facturi în suma totala de 151.870 lei (anexa 1), fapt pentru care au fost calculate majorari de intarziere în suma de 39.928 lei si penalitati în suma de x lei (conform anexei 8).

În perioada verificata SC x SRL s-a aprovizionat cu materiale de constructii (BCA zidarie, cherestea, grinzi, dale beton, otel beton, ciment, panouri cofrag etc), în baza unui numar de 41 facturi fiscale (anexa 2) de la diferiti agenti economici din tara.

Din adresele nr. x de la IPJ Cluj, x a ORC Alba, x a IPJ Arad, 895/2004 a ORC Mures, x a IPJ Hunedoara, x a IPJ Sibiu, x a SC x, x si x a ORC Satu Mare, nota de constatare din 18.05.2004 a DCF x rezulta ca nu se poate stabili identitatea societatilor inscrise în cel 41 de facturi, sau aceste societati declara ca nu au avut legaturi comerciale cu SC x SRL. Mai mult imprimatele de facturi nu au fost ridicate de societatile în cauza.

Conform art. 6 din HG 831/1997 "Procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere si numerotare din alte surse decat cele prevazute în prezenta hotarare sunt interzise. Operatiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor respective sunt considerate fara documente legale de provenienta".

În urma verificarii facturilor de aprovizionare s-a constatat ca nu au completate toate datele solicitate de formular (factura fiscala), situatia fiind prezentata în anexa 2.

Conform art. 119, din Hg 704/1993

"Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operatiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;
- b) denumirea si sediul unității patrimoniale care întocmeste documentul;
- c) numărul si data întocmirii documentului;
- d) mentionarea părților care participa la efectuarea operatiunilor patrimoniale (cînd este cazul);
- e) continutul operatiunii patrimoniale si, cînd este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;
- f) datele cantitative si valorice aferente operatiunii efectuate;
- g) numele si prenumele, precum si semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, după caz;
- h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate."

Astfel societatea a înregistrat cheltuieli în suma totala de x lei, înregistrate în evidenta contabila în baza facturilor care nu au completate toate datele sau lipsesc, aceste cheltuieli fiind considerate nedeductibile pentru societate, facturile fiscale neindeplinind calitatea de document justificativ potrivit legii.

Temei de drept:

art. 4, alin 6, lit m) si r) din Og 70/1994 modificata prin OUG 217/1999
art. 9, alin 7, lit. j din Lg. 414/2002

In urma controlului s-au recalculat rezultatele financiare pe anii 2001 si 2002, respectiv a impozitului pe profit influentat cu veniturile in suma de x lei (venituri aferente anului 2001 inregistrate in anul 2002) si diminuarea cheltuielilor cu suma de x lei (cheltuieli inregistrate in baza unor documente care nu indeplinesc calitatea de document justificativ). Situatiia modului de calcul este prezentata in anexele 3 si 4.

Astfel in urma controlului s-a stabilit impozit pe profit suplimentar in suma de 106.001 lei.

Pentru neplata obligatiilor la termen au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei si penalitati in suma de x lei conform anexei 5.

TVA

Baza legala de reglementare: OUG 17/2000, Legea 345/2002

Perioada verificata: aprilie 2001 – 31.12.2002

In perioada verificata SC x SRL s-a aprovizionat cu materiale de constructii (BCA zidarie, cherestea, grinzi, dale beton, otel beton, ciment, panouri cofrag etc), in baza unui numar de 41 facturi fiscale (anexa 2) de la diferiti agenti economici din tara. In urma verificarii facturilor de aprovizionare am constatat ca nu au completate toate datele solicitate de formular (factura fiscala).

Astfel societatea a dedus TVA in suma de x lei, TVA care este nedeductibil pentru societate.

Temei de drept: pct. 10.6, lit g) din HG 401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a OUG 17/2000.

In urma controlului a fost recalculata TVA datorata de societate influentat cu TVA nedeductibila aferent facturilor de aprovizionare care nu indeplinesc calitatea de document justificativ. Astfel la data de 31.12.2003 societatea datoreaza TVA de plata in suma totala de x lei, conform anexei 6.

Pentru neplata obligatiilor la termen au fost calculate majorari de intarziere in suma de 34.746 lei si penalitati in suma de 8.487 lei conform anexei 7.

Art. 119, din Hg 704/1993

Art. 19 din OUG 17/2000 privind tax ape valoarea adaugata

Astfel din cele de mai sus se retine faptul ca societatea avea obligatia de a solicita furnizorului documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate precum si de a verifica intocmirea corecta a acestora.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand în vedere constatarile organelor de control fiscal, sustinerile contestatarei precum si prevederile legale în materie au rezultat urmatoarele:

In fapt prin Decizia nr. x din data de 02.07.2009, Directia Generală de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a dispus desfiintarea procesului verbal nr. x încheiat de către organele de control din cadrul Directiei de Control Sălaj pentru suma totală de x lei reprezentând TVA în sumă de x lei, dobânzi si penalități aferente în sumă de x lei, impozit pe profit în sumă de x lei, dobânzi si penalități aferente în sumă de x lei, urmând ca organele de inspectie fiscala să încheie un nou act de control prin care să reverifice aceeași perioada si aceleasi obligatii fiscale pentru perioada 01.04.2001-31.12.2002.

Desfiintarea procesului verbal nr. x a fost dispusa pe considerentul că, organul de inspectie fiscala nu a avut în vedere realitatea operatiunilor desfășurate de către societate respectiv daca societatea a revândut o parte din materialele achizitionate cu

facturile constatate ca neavînd calitatea de document justificativ, dacã aceasta a înregistrat venituri din vânzarea acestora si a colectat tva aferent. De asemenea s-a avut în vedere faptul cã organele de control nu au fãcut o verificare a facturilor fiscale de achizitii, asa cum prevãd normele legale, referitoare la modul de completare al acestora.

Potrivit raportului de inspectie fiscalã nr. x încheiat la data de x în urma inspectiei fiscale de reverificare efectatã la SC x SRL s-a constatat cã obligatiile fiscale datorate în continuare de cãtre societate pentru perioada 01.04.2001-31.12.2002 sunt în sumã totalã de x lei si reprezintã:

- Impozit pe profit x lei;
- Majorãri de întãrziere x lei;
- taxa pe valoarea adãugatã x lei;
- majorãri de întãrziere x lei.

Societatea contestã în totalitate obligatiile recalculate si dispuse prin Decizia nr. x din data de x invocãnd faptul cã organul de inspectie fiscalã a stabilit obligatii prin încãlcarea prevederilor legale cu privire la termenul de prescriptie si cu privire la efectuarea inspectiei fiscale.

De asemenea invocã faptul cã deficientele si lipsurile constatate la modul de întocmire al facturilor "nu sunt menite sã invalideze acele înscrieri" atãta vreme cãt materialele consemnate în acestea au fost identificate în timpul controlului.

Cauza supusã solutionãrii este de a stabili dacã petenta datoreazã obligatiile de platã suplimentare stabilite în sarcina sa prin Decizia nr. x în conditiile în care societatea invocã faptul cã, "creantele fiscale constatate în anul 2010 sunt prescrise extintiv în raport de prevederile legislatiei incidente în materie, respectiv aceste sume se prescriu în termen de 5 ani de la data de 01 ianuarie a anului urmãtor celui în care a luat nastere dreptul" si " reverificarea este posibilã doar în termenul de prescriptie în situatia în care apar date suplimentare necunoscute sau se identificã erori de calcul".

Avãnd în vedere faptul cã, exceptiile de procedurã ridicate de cãtre contestatarã au prioritate în analizã urmeazã ca organul investit cu solutionarea contestatiei sã se pronunte cu prioritate asupra legalitãtii si temeinicii acestora motiv pentru care va face aplicarea prevederilor art. 213 alin. (5) din Codul de procedurã fiscalã potrivit cãrora: **"Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedurã și asupra celor de fond."**

Cu privire la prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale

În timpul inspectiei fiscale s-a constatat faptul cã SC x SRL a emis în cursul anului 2001 un numar de 9 facturi fiscale în suma totala de x lei din care x lei TVA (situatie prezentata în anexa 1), facturi care au fost înregistrate în evidenta contabila în cursul anului 2002.

De asemenea în timpul inspectiei fiscale s-au recalculat rezultatele financiare pentru anii 2001 si 2002, respectiv a impozitului pe profit influentat cu veniturile în suma de x lei (venituri aferente anului 2001 înregistrate în anul 2002) si diminuarea cheltuielilor cu suma de x lei (cheltuieli înregistrate în baza unor documente care nu indeplinesc calitatea de document justificativ) stabilindu-se impozit pe profit suplimentar în suma de x lei, majorari de intarziere în suma de x lei si penalitati de întãrziere în suma de x lei.

Verificarea initialã a perioadei 01.04.2001-31.12.2002 a avut loc în perioada 17.05.2004-31.05.2004 fiind emis Procesul verbal x înregistrat la Directia controlului fiscal sub nr.x din data de 21.06.2004.

În drept cauzei îi sunt aplicabile prevederile art. 231 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare unde se dispune:

“Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

Având în vedere faptul că prin Decizia de impunere nr.x din data de x s-au menținut obligații fiscale reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată aferente perioadei 2001-2002 norma legală în vigoare la data la care a început să curgă prescripția extintivă a dreptului organului fiscal de a stabili obligații este Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal cu modificările ulterioare.

Astfel potrivit prevederilor art. 21 al actului normativ sus menționat:

“Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

(...)

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege.

Și ale art 22 din același act normativ:

“Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup:

(...)

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control.”

Fată de prevederile legale mai sus menționate se reține că termenul de prescripție a dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale suplimentare pentru perioada aprilie 2001-31 decembrie 2002 a fost întrerupt prin comunicarea către contribuabil a Procesului verbal încheiat la data de 01.06.2004 înregistrat la Direcția Controlului Fiscal sub nr. x din data de 21.06.2004.

Referitor la suspendarea și întreruperea termenului de prescripție la pct. 89 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Hotărârea nr. 1.050 din 1 iulie 2004 se prevede:

“89.1. Dispozițiile referitoare la cazurile și condițiile de suspendare și întrerupere a termenului de prescripție sunt cele cuprinse în Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extintivă, cu modificările ulterioare.”

Potrivit prevederilor art. 17 din Decretul nr. 167 din 21 aprilie 1958 privitor la prescripția extintivă**) în vigoare la data încheierii Procesului verbal înregistrat la Direcția Controlului Fiscal sub nr. 2246 din data de 21.06.2004:

“ART. 17

Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.”

Astfel la data comunicării către contribuabil a Procesului verbal încheiat la data de 01.06.2004 și înregistrat la Direcția Controlului Fiscal sub nr. x a început să curgă o

nouă prescripție a dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale pentru anii 2001-2002.

Potrivit prevederilor art. 95 din OG 92/2003 în vigoare la această dată **“Inspekția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.”** articol care se coroborează cu prevederile art. 88, 89 și 90 din același act normativ.

Trebuie de asemenea avute în vedere prevederile art. 129 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală referitoare la întreruperea termenului de prescripție și ale Decretului 167/1958, art. 16, lit b) (în vigoare până la data de 01.10.2011) unde se prevede că, prescripția se întrerupe “prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;”

Cu adresa nr x Compartimentul de soluționare a solicitat biroului juridic punctul de vedere motivat referitor la dreptul organelor fiscale de a stabili în anul 2010 obligații fiscale pentru anii 2001 și 2002 .

Conform răspunsului dat de către biroului juridic, perioada de prescripție a fost suspendată în intervalul 22.01.2007 - 10.03.2008 societatea aflându-se în procedura insolvenței prevăzută de Legea 85/2006, procedură închisă, iar începând cu data de 10.10.2008 societatea se află în procedura Legii 31/1990 fiind dizolvată și pe rol la Tribunalul Sălaj, prescripția fiind suspendată la data formulării contestației.

Luând în considerare toate motivele de fapt și temeiurile de drept susținerea contestației potrivit căreia “Controlul fiscal efectuat în anul 2010 este fără obiect deoarece se găsește înafara termenului de prescripție, decizia de impunere nu trebuia emisă în conformitate cu prevederile art 105 alin.(4), cele arătate mai sus fiind expuse numai pentru evidență și pentru respectarea adevărului dat de evidente organele de control nu puteau stabili obligații fiscale suplimentare pentru anii 2001 și 2002” este neîntemeiată și nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Referitor la dreptul organelor de control de a efectua în anul 2010 inspekția fiscală pentru perioada 2001-2002

Prin contestația formulată societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr.x cu consecința anulării sumelor reținute arătând că, societatea nu se încadrează în prevederile art.105 din Ordonanța 92 privind Codul de procedură fiscală, și că în cazul de față -inspekția fiscală s-a realizat de două ori pentru fiecare impozit taxă, contribuție sau alte sume datorate, pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

De asemenea arată că, inspekția fiscală nu poate fi catalogată ca o reverificare- din următoarele motive:

- “-1 excede perioada de prescripție ;
- 2 nu au apărut date suplimentare necunoscute;
- 3 nu s-au identificat erori de calcul;
- 4 nu au apărut documente/înscrisuri noi.

În concluzie “reverificarea” este de fapt o a doua verificare fiscală, deci o încălcarea normei de sub art. 105 C. proc fiscală.”

Asa cum s-a arătat prin Decizia nr. x din data de 02.07.2009, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a dispus desființarea procesului verbal nr. x încheiat de către organele de control din cadrul Direcției de Control Sălaj pentru suma totală de x lei reprezentând TVA în sumă de x lei, dobânzi și penalități aferente în sumă de x lei, impozit pe profit în sumă de x lei, dobânzi și penalități aferente în sumă de x lei, urmând ca organele de inspekție fiscală

să încheie un nou act de control prin care să reverifice aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale pentru perioada 01.04.2001-31.12.2002.

Potrivit art. 47 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale

1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desființat în condițiile prezentului cod.

2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul căilor administrative de atac.

Potrivit pct. 46.1 din normele metodologice date în aplicarea Codului de procedură fiscală aprobate prin Hotărârea nr. 1.050 din 1 iulie 2004:

46.1. Actele administrative fiscale se modifică sau se desființează în situații cum sunt:

(...)

d) desființarea sau modificarea deciziei de impunere sub rezerva verificării ulterioare potrivit art. 87 alin. (2) din Codul de procedură fiscală;

(...)

f) desființarea, potrivit art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, totală sau parțială, a actului administrativ atacat, ca urmare a soluționării de către organul fiscal competent a contestației formulate.

Urmare modificărilor și completărilor ulterioare privind Codul de procedură fiscală art. 87 a devenit art. 90 iar art. 185 a devenit art. 216.

În ceea ce privește anularea Deciziei de impunere nr.211/2010 la art. 46 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare se prevede:

“ART. 46

Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

Fată de prevederile legale invocate se constată că solicitarea contribuabilului privind anularea pe motiv de încălcare a prevederilor legale privind reverificarea societății pentru aceeași perioadă și același obiect al contestației și pentru care s-a emis Decizia de impunere x nu are temei legal întrucât acest motiv nu se regăsește în prevederile legale reglementate de OG 92/2003 în baza căreia contestatarul a formulat contestația.

Având în vedere cele precizate mai sus urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Referitor la impozitul pe profit

Din verificările efectuate s-a constatat faptul că SC x SRL a emis în cursul anului 2001 un număr de 9 facturi fiscale în suma totală de x + x lei TVA (situație prezentată în anexa 1), facturi care au fost înregistrate în evidența contabilă în cursul anului 2002.

Prin neînregistrarea acestor facturi în perioada la care se refera au fost diminuate veniturile realizate de societate la 31.12.2001 cu suma de x lei, fapt ce a condus la diminuarea impozitului pe profit datorat de societate la 31.12.2001 cu suma de x lei (x totodată decalându-se și termenul de plată a impozitului pe profit datorat pentru aceste venituri, fapt pentru care au fost calculate majorări și penalități de întârziere (conform anexei 5).

Prin neînregistrarea acestor facturi în perioada la care se refera a fost decalat și termenul de plată al TVA colectată înscrisă în aceste facturi în suma totală de x lei (anexa 1), fapt pentru care au fost calculate majorări de întârziere în suma de x lei și penalități în suma de x lei (conform anexei 8).

În drept potrivit prevederilor art. 6 din Legea contabilității (în vigoare în perioada controlată) **“înregistrările în contabilitate se fac cronologic și sistematic, potrivit planurilor de conturi și normelor emise în condițiile prevederilor art. 4.”**

Astfel potrivit prevederilor legale societatea avea obligația să înregistreze facturile în cauză la data emiterii lor neîndeplinirea acestei cerințe fiind sancționată de legea contabilității.

Potrivit prevederilor art. 4 din Ordonanța nr. 70/1994 privind impozitul pe profit (în vigoare în anul 2001):

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferența între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

(2) În scopul determinării profitului impozabil se iau în calcul toate câștigurile din orice sursă, inclusiv cele realizate din investițiile financiare.”

Fată de prevederile legale enunțate se reține faptul că societatea avea obligația înregistrării veniturilor facturate, neînregistrarea acestora având ca și consecință diminuarea impozitului pe profit cu suma de 199828 lei.

Potrivit art. 19 din Ordonanța nr. 70/1994 privind impozitul pe profit (în vigoare în anul 2001 și 2002) **“Pentru neplata la termen a impozitului pe profit se datorează majorări de întârziere, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare.”**

Deoarece societatea nu a calculat și achitat în termenele prevăzute de lege impozitul pe profit astfel stabilit s-au calculat majorări și penalități de întârziere de la data scadentei respectiv data de 25.01.2002 și până la data 31.05.2004 avându-se în vedere și influențele referitoare la impozitul pe profit stabilit în anul 2002 (anexa 5 a raportului de inspecție fiscală).

Deasemenea prin neînregistrarea facturilor la data emiterii lor s-a declarat și termenul de colectare al taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei motiv pentru care organul de inspecție fiscală a calculat conform prevederilor legale, pentru perioada controlată, majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei.

În ceea ce privește cheltuielile în suma totală de x lei înregistrată în evidența contabilă, în baza unui număr de 41 facturi fiscale (anexa 2) de la diferiți agenți economici din țară întrucât facturile fiscale nu au îndeplinit calitatea de document justificativ potrivit legii, se reține că potrivit art. 4 alin 6 lit m) din nr. 70/1994 privind impozitul pe profit **sunt cheltuieli nedeductibile ”cheltuielile înregistrate în**

contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;”.

De asemenea la pct 119 Regulamentul nr. 704 din 22 decembrie 1993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991 (în vigoare în perioada controlată) se prevede:

“Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operatiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;
- b) denumirea si sediul unității patrimoniale care întocmeste documentul;
- c) numărul si data întocmirii documentului;
- d) mentionarea părților care participa la efectuarea operatiunilor patrimoniale (cînd este cazul);
- e) continutul operatiunii patrimoniale si, cînd este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;
- f) datele cantitative si valorice aferente operatiunii efectuate;
- g) numele si prenumele, precum si semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, după caz;

h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate.”, rezultând faptul că documentele care stau la baza înregistrărilor din contabilitate trebuie să îndeplinească cumulat cerintele stabilite prin lege.

Potrivit celor de mai sus simpla înregistrare în contabilitate a facturilor nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile, legea fiscală prevăzînd că pentru înscrisurile care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ nu se admite deducerea cheltuielilor care concură direct la calculul impozitului pe profit.

Astfel în urma controlului s-au recalculat rezultatele financiare pentru anul 2001 si anul 2002 respectiv baza de calcul a impozitului pe profit a fost influentată cu veniturile în suma de x lei (venituri aferente anului 2001 înregistrate în anul 2002) si diminuarea cheltuielilor cu suma de x lei (cheltuieli înregistrate în baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ) stabilindu-se că, societatea datorează pentru perioada controlată impozit pe profit suplimentar în suma de x lei.

Avînd în vedere cele arătate mai sus diferenta de impozit pe profit stabilită suplimentar urmare constatării faptului că societatea nu a înregistrat veniturile asa cum s-a aratat la data producerii lor, a faptului că, contestatara nu aduce nici un argument în sustinerea contestatiei care să fie justificat cu documente, prin care să se combată constatările organelor fiscale privind stabilirea impozitului pe profit în sumă de 106001 lei se va respinge în totalitate ca neîntemeiată contestatia pentru acest capăt de cerere.

Deoarece societatea nu a calculat si achitat impozitul pe profit, asa cum s-a aratat mai sus, organul de control a calculat potrivit prevederilor legale majorari de intarziere în suma de x lei si penalitati în suma de x lei de la data scadentei impozitului pe profit respectiv data de 25.01.2001 si până la data de 31.05.2004. (anexa 5 a raportului de inspectie fiscală).

Intrucât în sarcina contestatarii a fost retinut debitul în sumă totală de x lei reprezentînd impozit pe profit iar prin contestatia formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor si penalităților de întarziere, pe cale de consecință aceasta datorează si obligatiile fiscale accesorii în sumă totală de x lei din care majorări de întarziere în sumă de x lei si penalități de întarziere în sumă de x lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

În perioada verificată SC x SRL s-a aprovizionat cu materiale de construcții (BCA zidarie, cherestea, grinzi, dale beton, oțel beton, ciment, panouri cofrag etc), în baza unui număr de 41 facturi fiscale (anexa 2) de la diferiți agenți economici din țară. În urma verificării facturilor de aprovizionare s-a constatat că nu au fost completate toate datele solicitate de formular (factura fiscală).

Astfel societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei, taxă nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Aferent taxei pe valoarea adăugată în sumă x lei au fost calculate majorări de întârziere în suma de x lei și penalități în suma de x lei.

Societatea contestă constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la taxa pe valoarea adăugată arătând că "Impunerile reținute în sarcina contestatoarei derivă din înregistrarea în contabilitate a unui număr de facturi din anul 2001 și a unui număr de facturi în anul 2002 care - din punct de vedere al organului de control nu au calitatea de document justificativ deoarece s-a constatat că nu au fost completate toate datele sau lipsesc."

De asemenea arată că "Deficiențele și lipsurile la modul de întocmire a facturilor existente la dosarul de inspecție fiscală nu sunt menite să invalideze acele înregistrări în sensul de-a nu produce efectele juridice scontate atâta vreme cât toate materialele consemnate în acestea au fost identificate în timpul controlului.

Lipsa numelui și datelor de identificare a delegatului, lipsa datelor privind mijlocul de transport, lipsa semnăturii de primire a mărfurilor, sunt lipsuri și deficiențe care pot fi încadrate cu maxima pertinentă în textul permisiv de sub pct. 119 din Reg. de aplic. a legii contabilității, pe deplin acoperitoare de sintagma „de regulă”, cu atât mai mult cu cât nu există un text de lege care să sancționeze documentul ce reține „asemenea lipsuri”, cu invaliditatea."

În drept potrivit art. 19 din Ordonanța de Urgență nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată **"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:**

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18.

Referitor la modul de întocmire a documentelor, în conformitate cu art. 25 lit. b din Ordonanța de Urgență nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată contribuabilii care realizează operațiuni impozabile au următoarele obligații:

a) să consemneze livrările de bunuri și/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea. Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, la aceste documente se anexează și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxa pe valoarea adăugată;

b) contribuabilii plătitori de taxa pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai

mare de 20 milioane lei, sa solicite și copia de pe documentul legal care atesta calitatea de plătitor de taxa pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului;”

Astfel din cele de mai sus se retine faptul ca societatea avea obligatia de a solicita furnizorului documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate precum si de a verifica intocmirea corecta a acestora.

Având în vedere că în motivarea contestatiei nu au fost prezentate documente sau argumente care să ateste realitatea operatiunilor comerciale efectuate prin raportul de inspectie fiscală reținându-se faptul că din adresele nr. x de la IPJ Cluj, x a ORC Alba, x a IPJ Arad, x a ORC x, x a IPJ Hunedoara, x a IPJ Sibiu, 3140/29.03.2004 a SC x Sibiu, x si x a ORC Satu Mare, nota de constatare din x a DCF Bistrita Nasaud a rezultat ca nu s-a putut stabili identitatea societatilor inscrise in cel 41 de facturi, sau aceste societati au declarat ca nu au avut legaturi comerciale cu SC x SRL, în baza prevederilor legale si a considerentelor de mai sus urmează să se respingă contestatia pentru acest capăt de cerere ca fiind neîntemeiată si nesustinută cu documente.

In ceea ce priveste majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată calculate conform prevederilor legale si contestate de către societate se retine că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Intrucât în sarcina contestatarei a fost retinut debitul în sumă totală de x lei lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată iar prin contestatia formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor si penalităților de întârziere, pe cale de consecință aceasta datorează si obligatiile fiscale accesorii în sumă totală de x lei din care majorări de întârziere în sumă de x lei si penalități de întârziere în sumă de x lei.

2. Referitor la contestatia formulată împotriva Dispozitiei privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală, O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, reglementează:

ART. 206

“[...]”

Forma si continutul contestatiei

(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

ART. 209

Organul competent

(1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a deciziilor pentru regularizarea situatiei, emise în conformitate cu legislatia în materie vamala, se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;

b) ...;

c) ...;

(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

“[...]”

Si conform Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

5. Instructiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intra în competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicata, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, republicat, notele de compensare, instiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale citate precum si faptul că prin dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nu s-au stabilit impozite, taxe si accesorii ale acestora, D.G.F.P. Sălaj nu are competenta solutionării acestui capăt de cerere urmând ca, contestatia referitoare la dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nr. X din x să fi solutionată de către organele fiscale emitente respectiv Activitatea de Inspectie Fiscală.

Pentru considerentele arătate în continutul deciziei, în temeiul Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare se

DECIDE:

1. Respinge în totalitate contestatia formulată de către SC x SRL, împotriva Deciziei de impunere nr. x din x emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.xdin x.

2. Declină competenta de solutionare a contestatiei referitoare la Dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nr. x din x organelor fiscale emitente.

3. Prezenta decizie poate fi contestată conform legii la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV